

12553 *LLEI 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya. («BOE» 131, de 2-6-1994.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Tractat de la Unió Europea, que introdueix profundes modificacions en el de la Comunitat Europea per fer-ne una unió econòmica i monetària, exigeix que, en l'àmbit de la política monetària, s'atorgui al Banc d'Espanya l'autonomia que el nou Tractat preveu per a les institucions monetàries cridades a integrar-se en el sistema europeu de bancs centrals. Encara que, d'acord amb el que disposa l'article 108.2 del Tractat, l'atorgament de l'autonomia es pugui haver endarrerit fins a la creació del sistema europeu de bancs centrals, ha semblat més congruent amb l'esperit del mateix Tractat, amb l'esforç de convergència dels estats membres necessari per a la seva plena entrada en vigor, amb les posicions defensades per Espanya al llarg de la Conferència intergovernamental en la qual aquell es va forjar i, finalment, amb l'actitud d'Espanya en la posada en pràctica de disposicions provinents de la Comunitat Europea, atorgar al Banc d'Espanya aquest règim d'autonomia des del començament de la segona etapa de la unió econòmica i monetària.

L'autonomia del nostre Banc Central exigeix, en primer terme, que el Tresor Públic no pugui incórrer en descoberts en el seu compte en el Banc d'Espanya, ni tan sols de caràcter transitori, perquè si ho fes privaria aquest de la iniciativa en el procés de creació monetària. Com a cautela addicional prevista en el Tractat de la Unió Europea, el Banc d'Espanya no pot adquirir directament del Tresor valors emesos per aquest, sense perjudici que pugui efectuar operacions en el mercat del deute públic. Aquesta autonomia també exigeix que, en l'àmbit de la política monetària, el Banc no estigui sotmès a instruccions del Govern o del ministre d'Economia i Hisenda, de manera que pugui orientar aquesta política al fi primordial de mantenir els preus estables. Requereix, finalment, que el mandat del governador sigui relativament llarg i no renovable, de manera que quedin estrictament taxades les causes del seu possible cessament.

Com a conseqüència d'això, i, en general, del que disposa el Protocol pel qual s'aprova l'Estatut del sistema europeu de bancs centrals i del Banc Central Europeu, la configuració del Banc d'Espanya que porta a terme aquesta Llei s'allunya definitivament de la que va establir el 1962 el Decret llei de nacionalització del Banc, que, configurant-lo en tots els ordres com un apèndix directe del Govern, va mantenir la seva tradicional funció de finançar l'Estat. Aquest text legal aprofundeix, en canvi, en la tendència que va iniciar el 1980 la Llei 30/1980, de 21 de juliol, d'òrgans rectors del Banc d'Espanya, quan va establir per a aquest una significativa parcel·la d'autonomia instrumental i va limitar les causes de cessament del governador.

En definir la posició institucional del Banc d'Espanya al si de l'Administració espanyola i l'abast precís d'aquesta autonomia, la nova Llei conjuga equilibradament les previsions del Tractat de la Unió Europea amb els preceptes de la nostra Constitució, i articula aquest equilibri a través de diferents preceptes. Així, l'article 7, en definir els objectius que han d'orientar la política monetària, estableix com a finalitat primordial l'estabilitat dels preus, ingredient essencial, encara que certament no únic, de l'«estabilitat econòmica» a què es refereix l'article 40 de la Consti-

tució. A més, sense detriment d'aquesta finalitat primordial, la política monetària ha de donar suport a la política econòmica general del Govern. L'article 24, tenint present que l'article 97 del text constitucional atribueix al Govern la direcció de la política interior i exterior, preveu que sigui precisament aquest, en exclusiva, qui designi íntegrament els membres dels òrgans rectors del Banc. L'article 20 faculta el ministre d'Economia i Hisenda, i també el secretari d'Estat d'Economia, perquè assisteixin a les reunions del Consell del Banc quan ho considerin convenient, per poder sotmetre-hi les mocions que entenguin necessàries, de manera que, fins i tot en les matèries en les quals el Banc pugui decidir amb autonomia, el Govern tingui sempre un curs idoni per exposar el seu criteri. L'article 10 estableix per al Banc una obligació específica d'informació a les Corts Generals i al Govern en matèria de política monetària, de manera que aquestes institucions puguin controlar i debatre regularment la política monetària seguida. El Banc d'Espanya pot informar les Corts Generals i el Govern sobre els eventuais obstacles que dificultin la política monetària l'assoliment de l'estabilitat de preus, cosa que ha de facilitar l'adequat equilibri del conjunt de la política econòmica. Finalment, en matèries diferents de la política monetària, incloses les relatives a la supervisió de les entitats de crèdit, el Banc està sotmès no només al que disposen les lleis, sinó també a les disposicions reglamentàries que dicti el Govern en desplegament d'aquelles, i els seus actes i resolucions administratives són susceptibles de recurs ordinari davant el ministre d'Economia i Hisenda. En definitiva, la Llei configura el Banc d'Espanya com un ens de l'Administració de l'Estat de naturalesa especial que, subordinat al Govern en termes generals, gaudeix de plena autonomia en l'àmbit de la política monetària, precisament amb la finalitat de preservar més bé l'objectiu de l'estabilitat de preus que estableix la mateixa Llei.

En l'ordre organitzatiu, la norma, tot i que respecta l'arquitectura institucional bàsica que per al Banc va establir la Llei 30/1980, de 21 de juliol, d'òrgans rectors del Banc d'Espanya -observeu el paral·lisme entre els consells General i Executiu fins ara existents, i el Consell de Govern i la Comissió Executiva que preveu la nova Llei-, introdueix certes modificacions, que aspiren, en general, a reforçar l'autonomia de la institució. Així, s'allarga a sis anys, no renovables, el mandat de governador i subgovernador, i es fan particularment estrictes les possibles causes de cessament.

Aquesta Llei, tot i que introdueix modificacions significatives en els àmbits que s'acaben d'esmentar (és a dir, la direcció de la política monetària i el règim dels òrgans rectors del Banc), no altera, tanmateix, de forma apreciable el règim de les altres funcions que atribueix la legislació vigent al Banc d'Espanya. En particular, l'exercici per part del Banc de funcions de supervisió de les entitats de crèdit continua regulat per la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i altres normes aplicables. Tingueu present que, d'acord amb el que disposa l'article 14.4 dels estatuts del sistema europeu de bancs centrals i del Banc Central Europeu, els bancs centrals nacionals poden exercir funcions diferents de les monetàries que no interfereixin amb aquestes, de manera que aquelles queden sotmeses a la legislació nacional i no es consideren part de les funcions del sistema europeu de bancs centrals.

En conclusió, aquesta Llei transposa a la nostra legislació els preceptes del Tractat de la Unió Europea relatius a política monetària, així com les relacions entre el Tresor i el Banc emissor, i contribueix amb això a establir les bases perquè el nostre país s'integri amb èxit a la futura Unió Econòmica i Monetària.

Capítol I

Naturalesa i règim jurídic

Article 1. *Naturalesa i normativa específica.*

1. El Banc d'Espanya és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat pública i privada. En l'exercici de la seva activitat i per al compliment dels seus fins, actua amb autonomia respecte a l'Administració de l'Estat i exerceix les seves funcions d'acord amb el que preveuen aquesta Llei i la resta de l'ordenament jurídic.

2. El Banc d'Espanya està sotmès a l'ordenament jurídic privat, llevat si actua en l'exercici de les potestats administratives conferides per aquesta o altres lleis. En l'exercici d'aquestes potestats administratives, és aplicable al Banc d'Espanya la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

En tot cas, tenen naturalesa administrativa els actes que dicta el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions a què es refereixen l'article 7.4 i l'article 15.5.

Article 2. *Règim d'impugnació.*

1. Els actes administratius que dicta el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions que preveuen la secció 1a i l'article 15 del capítol II d'aquesta Llei, així com les sancions imposades com a conseqüència de l'aplicació d'aquestes normes, posen fi a la via administrativa.

2. Els actes administratius que dicta el Banc d'Espanya en l'exercici d'altres funcions, i també les sancions que imposa, són susceptibles de recurs ordinari davant el Ministeri d'Economia i Hisenda.

3. La Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional coneix en única instància dels recursos contra actes no susceptibles de recurs administratiu dictats pel Banc d'Espanya i contra les resolucions del ministre d'Economia i Hisenda que resolen recursos ordinaris contra actes dictats pel Banc d'Espanya.

Article 3. *Disposicions dictades pel Banc d'Espanya.*

1. El Banc d'Espanya pot dictar les normes necessàries per a l'exercici de les competències a què es refereixen la secció 1a i l'article 15 del capítol II d'aquesta Llei, que s'anomenen «circulars monetàries».

Així mateix, per a l'adequat exercici de la resta de les seves competències, pot dictar les disposicions necessàries per al desplegament de les normes que l'habilitin expressament a aquest efecte. Aquestes disposicions s'anomenen "circulars".

2. Unes i altres disposicions s'han de publicar al "Butlletí Oficial de l'Estat" i entren en vigor de conformitat amb el que preveu l'apartat primer de l'article 2 del Codi civil. S'han d'elaborar, amb els informes tècnics i jurídics previs que preceptivament han d'emetre els serveis competents del Banc i els altres informes i assessoraments que aquest estimi convenient sol·licitar. No els és aplicable el que disposa el capítol I del títol VI de la Llei de procediment administratiu de 17 de juliol de 1958, per bé que en el cas de les «circulars» han de ser escoltats els sectors interessats.

Les disposicions dictades pel Banc d'Espanya són susceptibles d'impugnació directa davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.

Article 4. *Règim econòmic.*

1. No són aplicables al Banc d'Espanya les lleis que regulen el règim pressupostari, patrimonial i de contra-

ctació dels ens del sector públic estatal, llevat si disposen expressament el contrari.

2. La proposta de pressupost de despeses de funcionament i inversions del Banc d'Espanya, una vegada aprovada pel seu Consell de Govern segons l'article 21.1, g), s'ha de remetre al Govern, que l'ha de traslladar a les Corts Generals per a la seva aprovació. El pressupost del Banc d'Espanya té caràcter estimatiu i no ha de ser objecte de consolidació amb els altres pressupostos del sector públic estatal.

Correspon al Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, aprovar el balanç i els comptes de l'exercici del Banc, que han de ser remesos a les Corts Generals per al seu coneixement. El Banc d'Espanya està subjecte a la fiscalització externa del Tribunal de Comptes, d'acord amb el que disposa la Llei orgànica 2/1982, de 12 de maig, del Tribunal de Comptes. En l'informe que s'adjunti al balanç i comptes de l'exercici, s'hi han de desglossar, atenent la seva naturalesa, les diferents operacions o rúbriques del balanç del Banc. En especial, s'hi han de detallar les aportacions efectuades pel Banc a fons de garantia de dipòsits, i també els préstecs o altres operacions a favor de qualsevol altres entitats o persones que no s'hagin concertat en condicions de mercat, o que de qualsevol altra forma comportin lucre cessant o menyscapse per al Banc; aquests casos s'ha d'estimar expressament l'import dels eventuais lucre cessants o menyscapses.

Article 5. *Règim tributari.*

El Banc d'Espanya gaudeix del mateix règim tributari que l'Estat.

Article 6. *Deure de secret.*

1. Els membres dels òrgans rectors i el personal del Banc d'Espanya han de guardar secret, fins i tot després de cessar en les seves funcions, de totes les informacions de naturalesa confidencial de què tinguin coneixement en l'exercici dels seus càrrecs. La infracció d'aquest deure se sanciona, en el cas del personal del Banc d'Espanya, d'acord amb el que disposa el Reglament intern del Banc; i, en el cas dels membres dels seus òrgans rectors, d'acord amb el que preveu l'article 29.

2. El deure de secret s'entén sense perjudici de les obligacions d'informació sobre política monetària imposades al Banc d'Espanya per l'article 10 d'aquesta Llei, i del que estableixen les disposicions específiques que, en aplicació de les directives de la Comunitat Europea en matèria d'entitats de crèdit, regulen l'obligació de secret de les autoritats supervisores.

3. L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa en deure de secret s'ha de fer a través del governador del Banc d'Espanya, de conformitat amb el que preveuen els reglaments parlamentaris. A aquest efecte, el governador pot sol·licitar motivadament als òrgans que componen la cambra la celebració d'una sessió secreta o l'aplicació del procediment establert per a l'accés a les matèries classificades.

Capítol II

Finalitats i funcions

Article 7. *Principis generals.*

1. Correspon al Banc d'Espanya l'exercici de les funcions que preveu aquesta Llei, i també el de les que li poden encomanar altres lleis.

2. El Banc d'Espanya ha de definir i executar la política monetària, amb la finalitat primordial d'aconseguir l'estabilitat dels preus.

Sense perjudici d'aquest objectiu, la política monetària ha de recolzar la política econòmica general del Govern.

3. Respectant el que disposa el número anterior, el Banc d'Espanya exerceix les funcions següents:

a) Posseir i gestionar les reserves de divises i metalls preciosos, i instrumentar la política de tipus de canvi, de conformitat amb el que estableix la secció 2a.

b) Promoure el bon funcionament i l'estabilitat del sistema financer i, en particular, de conformitat amb el que estableix la secció 4a, del sistema de pagaments.

c) Emetre els bitllets en pessetes de curs legal a Espanya, d'acord amb el que preveu la secció 4a.

d) Determinar, si s'escau, la quantia total de l'emissió de moneda metàl·lica, així com efectuar-ne la posada en circulació i exercir, per compte de l'Estat, les altres funcions que se li encomanin quant a aquesta.

e) Prestar els serveis de tresoreria i agent financer del deute públic, d'acord amb el que estableix la secció 3a.

f) Assessorar el Govern, elaborar i publicar les estadístiques relacionades amb les seves funcions, així com realitzar els informes i estudis que siguin procedents.

g) Exercir les altres competències que la legislació li atribueix.

4. El Banc d'Espanya ha de supervisar, de conformitat amb les disposicions vigents, la solvència, actuació i compliment de la normativa específica de les entitats de crèdit, i de qualsevol altres entitats i mercats financers la supervisió dels quals li hagi estat atribuïda, sense perjudici de la funció de supervisió prudencial portada a terme per les comunitats autònomes en l'àmbit de les seves competències i de la cooperació d'aquestes amb el Banc en l'exercici d'aquestes competències autonòmiques de supervisió.

5. El Banc d'Espanya pot realitzar les actuacions necessàries per a l'exercici de les seves funcions, i també les relatives a la seva pròpia administració i al seu personal.

6. El Banc d'Espanya pot establir relacions amb altres bancs centrals, amb autoritats de supervisió financera i institucions financeres d'altres països, així com amb organitzacions monetàries i financeres internacionals.

Igualment, es pot relacionar amb institucions financeres de caràcter públic i amb autoritats de supervisió financera d'àmbit autonòmic.

SECCIÓ 1a POLÍTICA MONETÀRIA

Article 8. *Formulació de la política monetària.*

El Banc d'Espanya ha de formular la política monetària mitjançant l'establiment, si s'escau, d'objectius intermedis de creixement de les magnituds monetàries o de tipus d'interès, o per mitjà de la utilització d'altres procediments que consideri convenients.

Article 9. *Instrumentació de la política monetària.*

1. En funció dels objectius esmentats a l'article 7, el Banc d'Espanya ha de decidir i instrumentar la política monetària que consideri més adequada. Amb aquesta finalitat, pot realitzar les operacions financeres que consideri convenient i, en particular, les següents:

a) Operar en els mercats financers comprant i venent al comptat, a termini o amb pacte de recompra; prestar o manllevar valors i altres instruments financers denomi-

nats en qualsevol moneda o unitat de compte, així com metalls preciosos.

b) Realitzar operacions de crèdit amb entitats sotmeses a la seva supervisió.

2. Per assolir els objectius de la política monetària, el Banc d'Espanya pot imposar a les entitats de crèdit la immobilització de fons mitjançant l'establiment d'un coeficient de caixa de les característiques següents:

a) Els fons immobilitzats s'han de materialitzar en dipòsits al Banc d'Espanya i, si s'escau, en altres instruments emesos per aquest per treure liquiditat.

b) En la base de càlcul del coeficient només s'hi han d'integrar els recursos aliens de les entitats de crèdit i els actius del públic intervinguts per aquestes.

c) La quantia total dels fons immobilitzats pel coeficient no pot excedir els cinc punts percentuals sobre la base total de càlcul.

El Banc d'Espanya, en la forma que resulti més adequada en funció dels objectius de la política monetària, ha de determinar els elements que s'han d'incloure a la base de càlcul del coeficient, que es poden referir a saldos comptables o a increments d'aquests saldos, el nivell del coeficient, que pot ser únic o diferenciat per a diferents classes d'operacions, la periodicitat i forma de càlcul, i les altres característiques tècniques.

3. El Banc d'Espanya pot decidir l'ús d'altres mètodes operatius de control monetari que consideri adequats. Aquests mètodes només poden imposar obligacions a entitats o persones diferents de les entitats de crèdit quan el Govern o, amb la seva autorització expressa, el ministre d'Economia i Hisenda ho hagin autoritzat per reglament, i ha de definir a aquest efecte l'abast d'aquestes obligacions.

Article 10. *Informació i control en matèria de política monetària.*

1. Almenys anualment, i sempre que es produeixin canvis significatius, el Banc d'Espanya ha de fer públics els objectius generals de la política monetària que estableixi i els procediments d'instrumentació previstos.

2. El Banc d'Espanya ha de donar compte regularment a les Corts Generals i al Govern dels objectius i l'execució de la política monetària, i els ha d'informar, si s'escau, dels obstacles que dificulten a aquesta el manteniment de l'estabilitat de preus.

A aquest efecte, el governador del Banc pot ser convocat, de conformitat amb els reglaments parlamentaris, a qualsevol de les comissions del Congrés o del Senat o mixtes de les dues cambres, així com ser convocat perquè assisteixi amb aquesta finalitat a les reunions del Consell de Ministres o a les de la Comissió Delegada per a Assumptes Econòmics. Sense perjudici d'això, ni el Govern ni cap altre òrgan poden donar instruccions al Banc d'Espanya sobre els objectius o l'execució de la política monetària.

3. Així mateix, el governador del Banc d'Espanya pot ser convocat a les reunions del Consell de Política Fiscal i Financera de les comunitats autònomes a què es refereix l'article 3 de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, perquè, amb la finalitat de facilitar l'exercici de les tasques de coordinació financera atribuïdes al Consell, informi en relació amb la política monetària, els mercats financers i el sistema creditici, o altres matèries rellevants de la competència del Banc.

SECCIÓ 2a POLÍTICA DE TIPUS DE CANVI

Article 11. *Formulació de la política de tipus de canvi.*

Prèvia consulta al Banc d'Espanya, el Govern ha d'adoptar el règim de tipus de canvi i la paritat de la pes-

seta amb altres monedes, que han de ser compatibles amb l'objectiu de l'estabilitat dels preus.

Article 12. *Instrumentació de la política de tipus de canvi.*

1. Respectant el règim de tipus de canvi establert pel Govern i, en especial, els compromisos internacionals contrets per aquest, correspon al Banc d'Espanya executar la política de tipus de canvi.

2. En compliment d'aquesta funció, el Banc d'Espanya pot realitzar les operacions que estimi convenient i, en particular, les següents:

a) Posseir, gestionar, adquirir i vendre al comptat o a termini tot tipus d'actius denominats en moneda estrangera o unitats de compte, així com metalls preciosos.

b) Efectuar qualsevol tipus de transaccions bancàries amb entitats nacionals o estrangeres o amb organitzacions internacionals, incloses les operacions de concessió i obtenció de préstecs.

SECCIÓ 3a SERVEIS DE TRESORERIA I DEUTE PÚBLIC

Article 13. *Servei de tresoreria.*

1. En els termes que s'acordin amb el Tresor i amb les comunitats autònomes que així ho sol·licitin, el Banc d'Espanya els pot prestar el servei de tresoreria, i portar i mantenir els comptes, en pessetes o en divises, que siguin necessaris, realitzar pel seu compte ingressos i pagaments i, en general, exercir qualsevol altra activitat bancària, tant a l'interior com a l'exterior, amb les excepcions esmentades en el número següent d'aquest article.

2. Queda prohibida l'autorització de descoberts o la concessió de qualsevol altre tipus de crèdit pel Banc d'Espanya a l'Estat, comunitats autònomes, corporacions locals o qualsevol dels organismes o entitats a què es refereix l'article 104 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, segons la redacció que en fa el Tractat de la Unió Europea de 7 de febrer de 1992. Se n'exceptuen:

a) Les entitats de crèdit públiques, que poden rebre del Banc d'Espanya liquiditat en les mateixes condicions que les altres entitats de crèdit, així com, si s'escau, els fons de garantia de dipòsits en entitats de crèdit.

b) El finançament pel Banc d'Espanya d'obligacions que incumbeixin a l'Estat respecte al Fons Monetari Internacional, o que resultin de l'aplicació del mecanisme de suport financer a mitjà termini de la Comunitat Europea.

En tot cas, l'import de la quota d'Espanya en el Fons Monetari Internacional, així com els passius del Banc d'Espanya davant d'aquest organisme han de quedar recollits en el balanç del Banc d'Espanya, en funció de la seva naturalesa, com a actius o passius d'aquest davant del Fons Monetari Internacional. L'exercici dels drets polítics d'Espanya en aquest organisme correspon al Govern.

3. En els termes que s'acordin amb el Tresor i, si s'escau, amb les comunitats autònomes, el Banc d'Espanya ha de remunerar els saldos líquids que aquells mantinguin en aquest.

Article 14. *Serveis relatius al deute públic.*

1. En els termes que s'acordin amb el Tresor i amb les comunitats autònomes que ho sol·licitin, el Banc d'Espanya ha de prestar el servei financer del deute públic, i contribuir amb els seus mitjans tècnics a facilitar els procediments d'emissió, amortització i, en general, gestió d'aquell. En tot cas, s'ha de respectar la prohibició que conté l'article 13.2.

2. El Banc d'Espanya no pot adquirir directament de l'emissor cap modalitat de deute públic. Només la pot

adquirir en els mercats en l'exercici de les funcions que té encomanades.

3. El Banc d'Espanya:

a) Pot ser titular de comptes i entitat gestora del mercat de deute públic.

b) Pot obrir, en els termes pactats amb l'emissor, comptes de valors on els subscriptors de deute públic puguin mantenir-lo directament anotat.

SECCIÓ 4a MITJANS I SISTEMES DE PAGAMENTS

Article 15. *Emissió de bitllets i monedes.*

1. Correspon al Banc d'Espanya la facultat exclusiva d'emissió de bitllets en pessetes, que, sense perjudici del règim legal aplicable a la moneda metàl·lica, són els únics mitjans de pagament de curs legal dins el territori espanyol amb poder alliberador ple i il·limitat.

2. El Banc d'Espanya ha de determinar la quantia de bitllets en circulació i ha de decidir-ne les denominacions i característiques, que han de ser publicades en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. Quan el Banc d'Espanya acordi la retirada de circulació o el bescanvi dels bitllets d'una determinada sèrie o classe, ha de publicar l'anunci corresponent en el «Butlletí Oficial de l'Estat», en el qual s'ha d'assenyalar el període de bescanvi, que no pot ser inferior a cinc anys. Transcorregut aquest termini, els bitllets no canviats deixen de tenir curs legal, perden el poder alliberador de a mitjà legal de pagament, i causen baixa en el passiu del Banc. No obstant això, si amb posterioritat al període establert es presenten al bescanvi, el Banc d'Espanya l'ha d'efectuar.

4. El Banc d'Espanya, atenent les necessitats del públic, pot determinar amb caràcter anual el límit màxim que pot assolir l'emissió de moneda metàl·lica.

5. La realització de publicitat utilitzant en tot o en part bitllets o monedes que tinguin o hagin tingut curs legal, o les seves reproduccions facsímils, ha de ser autoritzada en cada cas amb caràcter previ pel Banc d'Espanya, en els termes i amb els requisits establerts per reglament.

No requereixen autorització les administracions públiques ni les entitats de dret públic que en depenen.

El Banc d'Espanya pot imposar, amb subjecció a les normes de procediment establertes en matèria sancionadora, multes de fins a 100 milions de pessetes a les persones físiques i jurídiques, i als administradors d'aquestes, que realitzin publicitat sense l'autorització o amb incompliment de les condicions fixades.

Article 16. *Sistemes de pagaments.*

A fi de promoure el bon funcionament del sistema de pagaments, el Banc d'Espanya pot regular, d'acord amb el que disposa l'article 3, els mercats interbancaris i de divises, i gestionar, si s'escau, els sistemes de compensació i liquidació corresponents.

Capítol III

Òrgans rectors

Article 17. *Òrgans rectors.*

Els òrgans rectors del Banc d'Espanya són:

1. El governador.
2. El subgovernador.
3. El Consell de Govern.
4. La Comissió Executiva.

Article 18. Competències del governador.

Correspon al governador del Banc d'Espanya:

- a) Dirigir el Banc i presidir el Consell de Govern i la Comissió Executiva.
- b) Tenir la representació legal del Banc a tots els efectes i, en especial, davant els tribunals de justícia, així com autoritzar els contractes i documents i realitzar les altres activitats que siguin necessàries per a l'exercici de les funcions encomanades al Banc d'Espanya.
- c) Representar el Banc d'Espanya a les institucions i organismes internacionals en els quals estigui prevista la seva participació i, en particular, a l'Institut Monetari Europeu i en el sistema europeu de bancs centrals.

Article 19. Competències del subgovernador.

El subgovernador supleix el governador en els casos de vacant, absència o malaltia, quant a l'exercici de les seves atribucions de direcció superior i representació del Banc. A més, té les atribucions que fixa el Reglament intern del Banc d'Espanya, i també les que li delega el governador.

Article 20. Composició del Consell de Govern.

1. El Consell de Govern està format:
  - a) Pel governador.
  - b) Pel subgovernador.
  - c) Per sis consellers.
  - d) Pel director general del Tresor i Política Financera.
  - e) Pel vicepresident de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.
2. Assisteixen al Consell els directors generals del Banc, amb veu i sense vot.
També hi assisteix un representant del personal del Banc, elegit en la forma que estableixi el Reglament intern del Banc, amb veu i sense vot.
3. El director general del Tresor i Política Financera i el vicepresident de la Comissió Nacional del Mercat de Valors no tenen vot si el Consell es pronuncia sobre assumptes referents a les matèries que regulen la secció 1a i l'article 15 del capítol II d'aquesta Llei.
4. El ministre d'Economia i Hisenda o el secretari d'Estat d'Economia poden assistir, amb veu i sense vot, a les reunions del Consell quan ho considerin necessari a la vista de l'especial transcendència de les matèries que s'hagin de considerar. També poden sotmetre una moció a la deliberació del Consell de Govern.
5. El Consell de Govern té com a secretari, amb veu i sense vot, el secretari del Banc d'Espanya.

Article 21. Competències del Consell de Govern.

1. Correspon al Consell de Govern:
    - a) Aprovar les directrius generals d'actuació del Banc per al compliment de les funcions encomanades a aquest i, en particular, les relatives a la política monetària.
    - b) Supervisar la instrumentació de la política monetària que porta a terme la Comissió Executiva.
    - c) Aprovar, a proposta de la Comissió Executiva, l'informe anual del Banc i, si s'escau, els altres informes que el Banc d'Espanya hagi d'elevat a les Corts Generals, al Govern o al ministre d'Economia i Hisenda.
    - d) Aprovar les «circulars monetàries» i les «circulars» del Banc.
    - e) Elevar al Govern les propostes de separació a què es refereix la lletra d) del número 4 de l'article 25.
- En l'adopció d'aquestes decisions, hi falta el vot del membre del Consell a què es refereix la proposta de separació.

f) Aprovar el Reglament intern del Banc, a proposta de la Comissió Executiva.

g) Aprovar la proposta de pressupostos del Banc, així com formular els seus comptes anuals i la proposta de distribució de beneficis.

h) Aprovar les directrius de la política de personal i ratificar el nomenament dels directors generals.

i) Imposar les sancions i l'adopció del quals sigui competència del Banc d'Espanya.

j) Aprovar les propostes de sanció que el Banc d'Espanya hagi d'elevat al ministre d'Economia i Hisenda.

k) Resoldre els recursos o reclamacions interposats contra les resolucions del Banc d'Espanya, quan el seu coneixement correspongui a aquest.

l) Adoptar qualssevol altres acords necessaris per a l'exercici de les funcions que aquesta Llei encomana al Banc d'Espanya que no siguin competència exclusiva de la Comissió Executiva, i pot delegar en el governador, en el subgovernador o en la Comissió Executiva les atribucions i tasques que consideri oportunes. S'han d'establir de manera expressa els casos en què sigui possible la subdelegació.

2. La Presidència del Consell de Govern correspon per aquest ordre:

- 1r Al governador.
- 2n Al subgovernador.
- 3r Al conseller no nat de més edat.

3. El Consell de Govern s'ha de reunir com a mínim deu vegades a l'any i sempre que el convoqui el governador.

El governador del Banc, com a president del Consell, ha d'acordar la convocatòria i fixar l'ordre del dia de les sessions.

Els membres del Consell de Govern poden sol·licitar la seva convocatòria, que s'ha de produir sempre que la sol·licitud hagi estat formalitzada almenys per dos consellers. La sol·licitud ha d'indicar expressament l'ordre del dia de la convocatòria especial.

4. El Consell de Govern queda vàlidament constituït amb la presència d'almenys cinc dels seus membres, exclosos els nats, i del seu secretari. Els acords s'han de prendre per majoria de vots i en cas d'empat decideix el vot del president.

Article 22. Composició de la Comissió Executiva.

1. La Comissió Executiva està formada:
  - a) Pel governador, que hi actua com a president.
  - b) Pel subgovernador.
  - c) Per dos consellers.
2. Han d'assistir a les sessions, amb veu i sense vot, els directors generals del Banc d'Espanya.
3. N'és secretari, amb veu i sense vot, el secretari del Banc d'Espanya.

Article 23. Competències de la Comissió Executiva.

1. Correspon a la Comissió Executiva, amb subjecció a les directrius del Consell de Govern:
  - a) Instrumentar la política monetària.
  - b) Resoldre sobre les autoritzacions administratives que hagi de concedir el Banc d'Espanya.
  - c) Organitzar el Banc i efectuar el nomenament de directors generals i del personal, i fixar-ne les retribucions d'acord amb el que sobre això disposi el Reglament intern del Banc i amb les directrius generals aprovades pel Consell de Govern. Aquest òrgan ha de ratificar en tot cas el nomenament dels directors generals.

d) sotmetre al Consell de Govern les propostes la resolució o aprovació de les quals siguin de la seva competència.

e) Exercir les tasques que li hagi delegat expressament el Consell de Govern.

f) Formular a les entitats de crèdit les recomanacions i els requeriments necessaris, així com acordar en relació amb aquestes i els seus òrgans d'administració i direcció la incoació d'expedients sancionadors i les mesures d'intervenció, de substitució dels seus administradors, o qualssevol altres mesures cautelars previstes a l'ordenament jurídic l'exercici de les quals s'hagi encomanat al Banc d'Espanya.

De les mesures cautelars que adopti la Comissió Executiva en l'exercici d'aquesta competència n'ha de donar compte, com més aviat millor, al Consell de Govern.

g) Administrar el Banc en l'esfera del dret privat i disposar dels seus béns.

h) Acordar les altres operacions o transaccions que hagi de realitzar el Banc per a l'exercici de les seves funcions, i delegar en les comissions o persones que consideri pertinents.

2. La Comissió Executiva s'ha de reunir sempre que la convoqui el governador per iniciativa pròpia o a petició de dos dels seus membres.

Els acords es prenen per majoria de vots. En cas d'empat, decideix el vot del president.

Article 24. *Designació dels òrgans rectors.*

1. El governador del Banc d'Espanya ha de ser nomenat pel Rei, a proposta del president del Govern, entre els qui siguin espanyols i tinguin competència reconeguda en assumptes monetaris o bancaris.

Amb caràcter previ al nomenament del governador, el ministre d'Economia i Hisenda ha de comparèixer en els termes previstos a l'article 203 del Reglament del Congrés dels Diputats davant la comissió competent, per informar sobre el candidat proposat.

2. El subgovernador designat pel Govern, a proposta del governador, i ha de reunir les seves mateixes condicions.

3. Els sis consellers són designats pel Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, escoltat el governador del Banc d'Espanya. Han de ser espanyols, amb competència reconeguda en el camp de l'economia o el dret.

4. Els dos consellers membres de la Comissió Executiva els designa el Consell de Govern, a proposta del governador, d'entre els seus membres no nats.

Article 25. *Renovació i cessament dels òrgans rectors.*

1. El mandat de governador i subgovernador és simultani, amb una durada de sis anys, sense possible renovació per al mateix càrrec.

2. Els consellers no nats tenen un mandat de quatre anys, renovables una sola vegada.

3. Els consellers designats per a la Comissió Executiva ho han de ser pel període que els resti del seu mandat ordinari com a consellers.

4. El governador, el subgovernador i els consellers no nats cessen per les causes següents:

a) Expiració del mandat.

b) Renúncia, que produeix efectes per la mera notificació al Govern o, quant a la condició de membre de la Comissió Executiva, per la comunicació al Consell de Govern.

c) Haver assolit els setanta anys d'edat.

d) Separació acordada pel Govern, per incapacitat permanent per a l'exercici de la seva funció, incompliment greu de les seves obligacions, incompatibilitat sobrevin-

guda o processament per delictes dolós. A aquests efectes, la interlocutòria d'obertura de judici oral en el procediment a què es refereix el títol III del llibre IV de la Llei d'enjudiciament criminal s'assimila a l'ordre de processament. Llevat del cas de processament per delictes dolós, l'acord de separació s'ha d'adoptar a proposta del Consell de Govern del Banc, prèvia audiència de l'interessat.

5. En cas de cessament de qualsevol de les persones relacionades en aquest article abans de l'extinció del seu mandat, el seu substitut ha d'exercir el càrrec durant el temps que falti al substituït per concloure'l. El mandat així desenvolupat no s'ha de tenir en compte als efectes de la seva possible renovació.

Article 26. *Incompatibilitats.*

1. El governador i el subgovernador estan subjectes al règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs. A més, són incompatibles per a l'exercici de qualsevol professió o activitat pública o privada, llevat que siguin inherents a la seva condició o els siguin imposades pel seu caràcter de representants del Banc.

En cessar en el càrrec, i durant els dos anys posteriors, no poden exercir cap activitat professional relacionada amb les entitats de crèdit o amb els mercats de valors. Durant aquest període tenen dret a percebre una compensació econòmica mensual igual al 80 per 100 del total de retribucions assignades al càrrec respectiu durant el període indicat. No pertoca a la percepció de la compensació en cas d'exercir, de forma remunerada, qualsevol lloc de treball, càrrec o activitat en el sector públic o privat, amb excepció de la docència, ni si el cessament s'ha produït en virtut de separació acordada pel Govern.

2. Els consellers no poden exercir durant el seu mandat activitats professionals relacionades amb entitats de crèdit, sigui quina sigui la seva naturalesa, amb els mercats de valors o amb institucions financeres privades.

Article 27. *Règim de retribucions.*

La retribució i altres condicions d'ocupació del governador, del subgovernador i dels consellers, les fixa el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Consell de Govern del Banc.

Les Corts Generals han de ser informades del règim retributiu i d'ocupació.

Article 28. *Limitacions aplicables als membres del Consell de Govern.*

1. Els membres del Consell de Govern s'han d'abstenir d'adquirir o posseir béns o drets, i de realitzar qualssevol activitats, que puguin menyscar la seva independència i imparcialitat en l'exercici de les seves funcions, produir-los conflictes d'interessos o permetre'ls la utilització d'informació privilegiada.

En particular, han d'encomanar contractualment a una entitat financera registrada a la Comissió Nacional del Mercat de Valors l'administració de qualssevol valors o actius financers negociables de què siguin titulars ells o els seus cònjuges no separats i fills dependents. L'entitat ha d'efectuar l'administració amb subjecció exclusiva a les directrius generals de rendibilitat i risc establertes en el contracte, sense que pugui recollir ni rebre instruccions d'inversió dels interessats. Tampoc els pot revelar la composició de les seves inversions, llevat que es tracti d'institucions d'inversió col·lectiva o que, per causa justificada, hi hagi autorització de la Comissió Nacional del Mercat de Valors. Sense perjudici de la responsabilitat dels interessats, l'incompliment per l'entitat d'aquestes obligacions té la consideració d'infracció molt greu a efectes del règim sancionador que com a entitat financera li sigui aplicable.

2. Dins dels tres mesos següents a la seva presa de possessió i cessament, així com anualment, els membres del Consell de Govern han d'efectuar una declaració relativa a les seves activitats i al seu patrimoni, i als del seu cònjuge no separat i fills dependents. La declaració s'ha de remetre al Ministeri per a les Administracions Públiques, que pot verificar les dades declarades i comprovar si els interessos que hi consten suposen menyscabament del que disposa el paràgraf precedent.

La declaració s'ha d'inscriure en el Registre d'interessos d'alts càrrecs.

Article 29. Règim sancionador.

Sense perjudici del que disposen les lleis penals i l'article 25.4, d), d'aquesta Llei, la infracció pels membres dels òrgans rectors del Banc del deure de secret establert a l'article 6, de les regles sobre incompatibilitats establertes a l'article 26 i de les limitacions establertes a l'article 28, són sancionables amb multes de fins a cinquanta milions de pessetes. La sanció es gradua atenent la naturalesa i l'entitat de la infracció, la gravetat del perill o el perjudici causat, la conducta espontània de l'infractor per solucionar-la, i els eventuais guanys obtinguts com a conseqüència de la infracció.

Correspon al Govern la imposició de la sanció previ expedient que, instruït pel Ministeri per a les Administracions Públiques, s'ha de subjectar a les regles del procediment sancionador aplicable als funcionaris. En tot cas, la incoació de l'expedient s'ha d'efectuar a proposta o previ informe favorable del Consell de Govern del Banc.

Article 30. Règim aplicable al secretari i directors generals.

El que disposen els articles 6, 26.2, 28 i 29 també és aplicable al secretari i directors generals del Banc, i al representant del personal a què es refereix l'article 20.2. Per a tots ells el règim sancionador establert per al personal del Banc en el seu Reglament intern té caràcter suplementari.

Disposició addicional primera.

1. La lletra g) de l'article 5 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, queda redactada de la manera següent:

«g) L'incompliment de les normes vigents en matèria de coeficients de caixa i altres obligacions derivades dels procediments de control monetari.»

2. S'afegeix un nou apartat n) a l'article 4 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, que queda redactat de la manera següent:

«n) Les infraccions previstes a l'article 5.g) en matèria de normes obligatòries relatives al coeficient de caixa i obligacions derivades dels procediments de control monetari, quan durant els cinc anys anteriors a la seva comissió hagi estat imposada a la entitat de crèdit una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.»

3. La lletra c) de l'article 18 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, queda redactada de la manera següent:

«c) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspon al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Banc d'Espanya, llevat de la que preveu la lletra n) de l'article 4, que la imposa el Banc d'Espanya, i la de revocació de l'autorització, que l'imposa el Consell de Ministres.»

Disposició addicional segona.

Les mencions que la normativa vigent pugui contenir del Consell General i del Consell Executiu del Banc d'Espanya s'entenen efectuades, respectivament, al Consell de Govern i a la Comissió Executiva.

Disposició addicional tercera.

Es fa la redacció següent del primer paràgraf de l'article 4 de la Llei 10/1975, de 12 de març, sobre regulació de la moneda metàl·lica:

«Dins del límit anual que, si s'escau, hagi assenyalat el Banc d'Espanya, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'acordar l'encunyació de moneda metàl·lica i, en particular: ...»

Disposició addicional quarta.

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre:

La lletra e) de l'article 8 queda redactada de la manera següent:

«e) Determinar les directrius de política econòmica i financera de l'Estat.»

La lletra g) de l'article 9 queda redactada de la manera següent:

«g) Dirigir l'execució de la política financera aprovada pel Govern i dictar les disposicions necessàries amb aquesta finalitat.»

Disposició addicional cinquena.

Es fa la redacció següent de l'article 1 de la Llei 24/1984, de 29 de juny, sobre interès legal del diner:

«L'interès legal del diner, el determina la Llei de pressupostos generals de l'Estat.»

Disposició transitòria primera.

El Consell de Govern i la Comissió Executiva han de quedar constituïts d'acord amb aquesta Llei en un termini de dos mesos des de la seva entrada en vigor. En aquest moment queden extingits els fins aleshores vigents òrgans rectors i els mandats dels actuals consellers.

Disposició transitòria segona.

Fins que no s'aprovin els convenis esmentats en els articles 13.1 i 14.1, el Banc d'Espanya, sense perjudici del que disposa l'article 13.2, segueix prestant al Tresor i, si s'escau, a les comunitats autònomes els serveis de tresoreria i els relatius al deute públic en els termes que preveuen les disposicions vigents.

Disposició transitòria tercera.

Mentre no siguin substituïdes, segueixen vigents les disposicions dictades en desplegament de la derogada Llei 26/1983, de 26 de desembre, de coeficient de caixa dels intermediaris financers.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogades la Llei 30/1980, de 21 de juny, d'òrgans rectors del Banc d'Espanya; la Llei 26/1983, de 26 de desembre, de coeficients de caixa dels intermediaris financers; el paràgraf primer de la disposició addicional vuitena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, així com qualsevol altra disposició que s'oposi al contingut d'aquesta.

2. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden sense efecte el Reglament general del Banc d'Espanya de 23 de març de 1948 i els seus Estatuts de 24 de juliol de 1947, en tot el que puguin estar vigents.

Disposició final primera.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Disposició final segona.

Excepcionalment, amb la finalitat de permetre la renovació del Consell de Govern per meitats, el mandat de tres

dels sis primers consellers no nats que el Govern designi ha de ser de sis anys sense possibilitat de renovació per al mateix càrrec.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 1 de juny de 1994.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ